

## Jegyzet vagy könyv?

Hányszor elhangzik ez a kérdés a medikusok szájából: Miből tanuljak? Nem az a baj, hogy nincs miből, hanem az, hogy többől is lehet. Melyik a gazdaságosabb, mit követelnek a vizsgán? Sok-sok kérdés, amire feleletet nem tudunk ugyan adni, de a kérdések miértjére kereshetjük a választ.

Megyeri Valéria III. oh. elmondja, hogy a korbonctan szigorlatra készülhet a hivatalos tankönyvből, jegyzetből (6 szerencsés, van jegyzete) és az előadáson maga készítette jegyzetből. Ez azonban terjedelemben meghaladja az idő engedte képességeket. A hivatalos tananyag a Medicina kiadó gondozásában megjelent tankönyv, de nem e szerint vizsgáztatnak és kézikönyv jellege miatt nem is gazdaságosabb ebből tanulni. Az órajegyzete vázlatos, csak kiegészítésre elegendő. Marad a jegyzet. Ezt is követelik és 6 szerencsés, vett egyet 100 forintért, de mit csináljon az, aki nem tud szerezni. A korbonctan esetében tehát eldöntött dolog, hogy a jegyzetből jó és gazdaságos tanulni, de miért nem lehet kapni?

Nagyapáti Sándor az O. T. E. Jegyzet Irodájának vezetője végig vezet a polcok mellett és megmutatja a nagy haim Baló-féle Korbonctan tankönyvet, amiből az idén csak 15 darabot adott el. Mindenki a Korpássi professzor 1959-ben nem járult hozzá a jegyzet újbóli kiadásához, ugyanis javításokat akart eszközölni. Azóta nem adtak ki újakat. Azóta adják tovább a jegyzetet, mint a staféta botot. Közben kissé megkopik, elszakadozik, de az évek so-

rán kitörölhetetlen bölcseségek és tanácsok vésődnek minden lapjára. Tintával!

A negyedéves Bendel Krisztina a Fogászat tankönyv hiányát említi, mint évfolyama nagy évvégi problémáját. Nincs Fogászat Tankönyv? Van, 50 darab! A szigorlatozók — egy napon szigorlatoznak — száma 151. Harmadolják el a könyvet? Mi a megoldás? A kollégiumoknak a Jegyzet Iroda átadott 100 darab régi kiadású könyvet, igaz, hogy a régi egyes részleteiben kissé korszerűtlen, de ha más nincs... Az új? Azt nyomják! Meddig?

A Jegyzet Iroda minden év májusában leadja a Tankönyvkiadó Vállalatnak és a Felsőoktatási Jegyzetellátónak a következő tanév jegyzet igényét, de a legtrikább esetben szállítják le szeptem-

ber elejére a jegyzeteket. Ez a Jegyzet Irodának bosszúság, a hallgatóknak kifogás az év eleji demonstrációkon. A többi tárgyból van bőven irodalom, de az a baj, hogy bőven van. Rengeteg a variáció. A vizsgáztatóknak van külön jegyzete, nyilván azt követeli, de ez nem hivatalos és nem is mindig korszerű. A vizsgáztatóknak nincs külön jegyzete, de a hivatalos tankönyvet sem tartja elfogadhatónak. Az illető tárgy professzora írta a tankönyvet, de a docensének van külön jegyzete. Kérdés: kinél vizsgázunk? Ha tovább bonyolítanánk elvesznenk a problémában. Így van, de hogyan lesz? Bonyolódik! A reformmal újabb variációk lépnek előtérbe. Hát nem elég az, hogy tanulni kell?!

Poczik Miklós

## A TIT hozza közelebb az egyetemistákat a mai művészeti problémákhoz

Megtartotta évi plenáris ülését a TIT megyei szervezetének Művészeti Szakosztálya

Megyei képző- és zeneművészek, építőművészek részvételével tartotta meg plenáris ülését a TIT megyei szervezetének Művészeti Szakosztálya. A megjelenteket dr. Bálint Alajos, megyei múzeumi főigazgató közönlötte, majd Bécs Ernő ismertette a vezetőség beszámolóját az elmúlt év munkájáról.

Érdekes statisztikai adatokkal világította meg a szakosztály fejlődését: 1961-ben csupán 9228, — 1962-ben már több mint 44 000, — 1963-ban pedig 76 402 volt a szakosztály égisze alatt rendezett ismeretterjesztő előadások látogatóinak száma.

Különösen népszerűek a zenei ismeretterjesztő előadások, — az „Ifjú zenebarátok” hangversenysorozata —, valamint a »Filmbarátok köre» néven rendezett filmszínházi sorozat.

A képzőművészetek vonatkozásában kettős feladatot igyekezett megoldani a szakosztály: egyrészt a falvak lakosságának érdeklődését igyekeztek felkelteni a művészeti alkotások iránt, másrészt

a városi közönség körében iparkodtak tisztázni a mai képzőművészet elvi-esztétikai kérdéseit. Ez utóbbi célkitűzés tekintetében rendeztek előadásorozatot 1962—63-ban az »izmusok»-ról, 1963—64-ben pedig »Századunk művészete» címmel.

A szegedi klubban a rendszeres havi műsor 1963 október elsején indult meg. Októbertől ez év februárjáig 40 előadás hangzott el a klubban, ezek közül 15 művészeti témájú volt. A művészeti, esztétikai vonatkozású előadások ma már oly népszerűek, hogy

a TIT jelenlegi klubja képtelen befogadni a nagyszámú hallgatókat.

A beszámolóhoz elsőként Sebestyén Ender műépítész szövegéhez: a Pantheon szobrainak gyarapítását sürgette, Szelesi Zoltán művé-

szettörténész az országos viták témaköréhez kapcsolódó, összefüggő képzőművészeti előadásorozat megindítását javasolta. Dr. Dömötör János vásárhelyi múzeumigazgató a szakosított művészeti munkásokadémiák létesítésének szükségességéről szöveghez, Tóth Sándor szobrászművész felszólalásában a fiatalság, elsősorban az egyetemi hallgatók műizlésének fejlesztése problémáit fejtegette.

— A TIT-nek az eddigi gyakorlatánál sokkal intenzívebben kellene ezzel a kérdéssel foglalkoznia — hangoztatta. — A tapasztalat az, hogy az egyetemisták nem látogatják a várta és remélt százalékban a művészeti előadásokat. Ezen úgy kellene segíteni, hogy a TIT az egyetemek vezetőségével egyetértésben rendezzen az egyetemen minél több esztétikai előadást korunk képzőművészetének legizgatósabb kérdéseiről.

Szécsi József zenei szakreferens, Almási Gyula Béla és Tokácsli Lajos festőművész felszólalása után a Művészeti Szakosztály megválasztotta új vezetőjét. Elnökké ismét dr. Bálint Alajost, a szakosztály titkárául Tóth Sándor szobrászművészt választották. D. E.

## Hol a Jogi Kar mostanában?...

Látszólag továbbra is ott, ahol eddig volt: a Lenin körút és a Bajcsi-Zsilinszki utca sarkán álló épületben. Az épület homlokzatán levő felirat is ezt hirdeti. De ez most látszik. Mert a Jogi Kar van mindenütt és nincs sehol. Hajléktalanok a szegedi jogászok — a Csongrád megyei Állami Építőipari Vállalat jóvoltából.

Határidők jönnek, határidők mennek. Az épület állapota azonban vajmi kevésbé változik. Időnként 4-5 munkás tevékenykedik az épület-

ben, aztán elmennek s napokig nem folytatja senki a munkát. Az egyetem Gazdasági rektora és a vállalat közötti közben annál hevesebben folyik a vita. Többek között arról, ki a felelős a késedelemért.

Nem akarunk a vitába beleszólni. Ambár nem ártana, ha végre egyszer már arról is szó esne e viták során, mikor adja át rendeltetésének a vállalat az Állam és Jogtudományi Kar emelet-réptételek bővült épületét. Ha másért nem, hát azért,

hogy a biztos, a végső határidő tudata erőt öntsön a csüggedőkbe, oktatókba és hallgatókba, akik most a Megyei Ügyészségen, a Ságvári Gyakorló Általános Iskola új épületében, a Bolyai Intézetben, a Központi Egyetemen és — a szabad ég alatt találkoznak egymással. Bár a csoda tudja! Ennyi halogatás, huzavona után tudnának e még bízni az érdekeltek egy újabb — ígéretben. pl.

## A magyar irodalom időszerű kérdései

Csongrád megyei és szegedi irodalomszakos tanárok számára tartott előadást a közelmúltban dr. Kőpeczki Béla, az MSZMP Központi Bizottságának osztályvezetője mai irodalmunk időszerű kérdéseiről.

Részletesen értékelte a fiatal írók, mindenekelőtt a Tűztánc-gárda munkásságát; megállapította, hogy közülük különösképp Váczl, Garai és Simon István szélesítették költői horizontjukat. Általában megállapítható, hogy a fiatal alkotók jelentkezése szinte tömegmértékben oltott.

Irodalmi életünk másik jellegzetessége, hogy a kommunista írók súlya művészi szempontból is megnőtt. Lengyel József, Darvas, Mesterházi, Goda, Dobozy — életünk legkényesebb társadalmi kérdéseire nyúltak — magasrendű művi igényvel. A fiatal prózáírók közül Fejes, Galambos, Gerelyes, Szakonyi, Tabák jelentkeztek pártos szemléletű, művilég is rangos írásokkal.

Természetesen a szocialista írók művei sem mindig problémamentesek: különösen a kispolgári szemlélet kísért egynémely írásban. Ennek ellenére az összkép biztató, örvedetesen hívónak minősíthető.

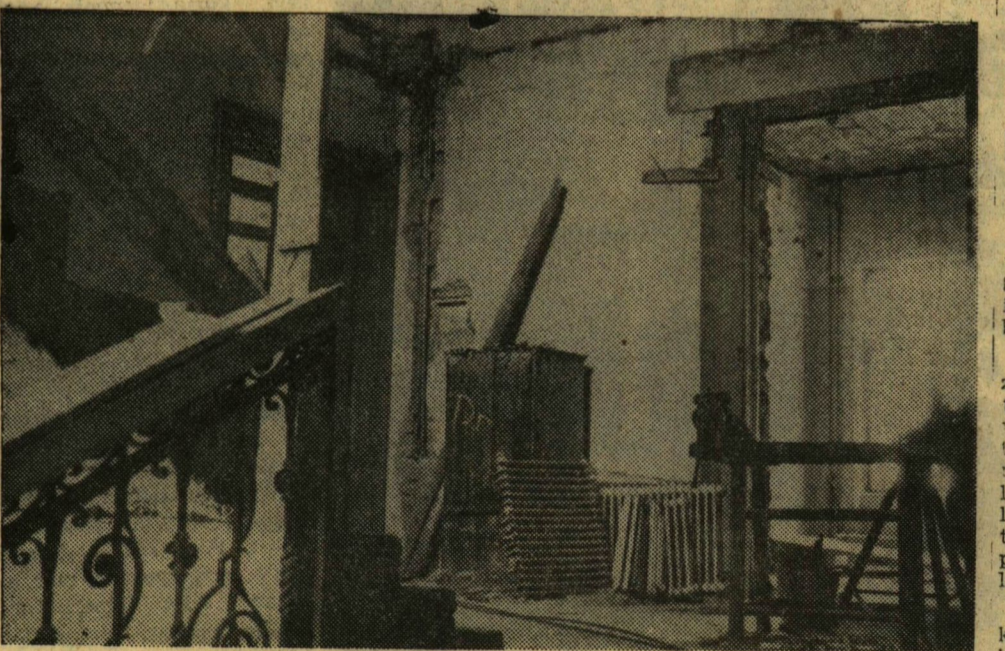
A problematikus irodalmi jelenségeket illetően kifejtette álláspontját az »örök magyar lélek», a »hatalom-erkölcs» problematikája s a »plebejus miszticizmus» tekintetében, valamint a nyugati, kispolgári apolitikizmusra vonatkozóan. Elesen bírálta az egzisztencializmus lezúllott kliséivel kísérletező írók magatartását.

Befejezésül értékelte kritikai életünk jelenségeit, hangsúlyozva, hogy minden eszközzel erősíteni kell a színvonalas marxista kritika hangját, a kritikusokat ki kell szabadítani a »lutheránuságig» menő határozatlanságból, s szerkesztőségekben kiadónál feltétlenül meg kell erősíteni a szocialista bázist. Ebben a munkában a közvélemény hangjára is számítnak.



Az ágaskodó toronydarú is mintha azt kérdezné: hol vannak a jogászok. Vagy azt, hol vannak a vállalat munkásai?

De erre a kérdésre nem válaszol az épület belsejében uralkodó rendetlenségből senki. Úgy látszik, ma is »csön-des napja» van az építőknek.



Leszerelt fűtőtestek társaságában egy árva páncélszekrény halgat az első emeleten. Tán annak a titkát őrzi, mikor ra fejeződik be az épület átalakítása. Akkor ki kellene nyitni minél előbb!

## Szegedről indultak

A csongrádi Bacsányi János Gimnázium tanári szobájában gyorsan eltelt a nagy tízperc is. Ezért nem tellett többre villám-beszélgetésnél. Magyar László tanár 1955-ben végzett Szegeden. Tanított Győrben és Szentesen azóta már. Hogyan emlékszik vissza diákveire, ez izgatott.

— Könnyebb ma egyetemistának lenni — kezdte a beszélgetést. — Jobban felkészítik a tanítás gyakorlata rára őket, és más a légkör is. Arra világosan emlékszem, hogy rossz volt a koszt a menzán, nem jártunk olyan divatosan, mint a jelenlegi hallgatók. Szigorúban is fogtak bennünket.

Aztán szóba került a pedagógusok anyagi megbecsülése, a problémája, amely sok esetben véleményünk szerint a tanítás minőségének rovására megy, mert legtöbbször mellékjövedelem után néznek. Nem jut idő a továbbképzésre, a művelődésre, és ha ez valakinél hamar visszaut, akkor a tanár-emberről igen.

A diákok napról-napra vizsgáztatnak bennünket. — végéig jelző csengő riadt telt, amit a műveltség és a biztos tudás ad könnyű viszszavonhatatlannal elveszíteni. Bekapcsolódik a beszélgetésbe G. P. orosz-történelem szakos tanár is, aki 56-ban végzett.

— Nem tudom, hogy ma mi a helyzet az egyetemi

előadások színvonalát tekintve. Akkoriban gyakran előfordult, hogy az előadók nem készültek fel előadásukra. Nem tudták lekötni figyelmünket. Kevés volt a pedagógia, a lélektan — pedig ez nagyon fontos! — a logika. Sokszor csak szólászerűen beszéltek egy-egy kérdéstről. Amikor az életben találkoztunk ezekkel és meg kellett oldanunk, csak nagy nehézségek árán sikerült. A tanulók világnézeti nevelésénél gyakoriak ezek a megtorpanások részünkről. Állandóan azt kell latolgatni, hogy mit és hogyan kell tenünk, hogy ne az ellenkező hatást váltsuk ki. Nem ártana ezért a most tanuló »nárjelöltek» erre gyakorlatisabban felkészíteni. Salátájuk kinlódásaim és vergődéseim mondatják velem, hogy legnagyobb sikere akkor van a tanárnak, ha élményszerűvé tudja tenni az óra tananyagát. Sokat töröm a fejem azon is, hogy miért van, mi az oka annak, hogy kevés diáktól lehet hallani eszményképről, vagy annak kereséséről?

Beszélgetésünket a szünet végét jelző csengő riadt hangja megzavarta. Kicsit befejezetlennek maradt ezért sok gondolat, amit felvetettek. De így érdemes közre adni — úgy vélem —, mert javaslatok, az »öreg diák» sok fáradtsággal szerzett tapasztalait tükrözik. B. Gy.

## Mi újság a József Attila Tudományegyetem KISZ-szervezetében?

A József Attila Tudományegyetem KISZ-bizottsága és tagsága március hónapban is több jelentős rendezvényt bonyolított le.

A március 7-i munkabizottsági ülésen megtárgyalták az egyetem fejlődése problémáit, az 1960-64 közötti időszak tekintetében, valamint az egyetem távlati fejlesztésének kérdéseit. Foglalkoztak a kéderfelmérés tapasztalataival, a kéderutánpótlás kérdéseivel, s a választások előkészítésével.

Az egyetemi KISZ VB képviselői résztvettek a KISZ közlő kongresszusát előkészítő munkabizottsági ülésen, március 10-én, Budapesten. Március 19-én rendezték meg a Jogtudományi Kar

hagyományos perbeszéd versenyt is.

Március 20-án összejövetelt rendeztek a Bölcsészettudományi Kar KISZ megbízólevelei számára.

Március 25-én este az Áulában Mátrai László akadémikus hallgatták meg az egyetem KISZ-szervezetének tagjai, aki az egzisztencializmusról tartott előadást.

Március 26-án rendezték meg a karok közötti szellemi vetélkedőt az Auditorium Maximumban.

Március 27-én és 28-án a Természettudományi Kar KISZ bizottságának vezetősége a Debreceni Kossuth Lajos Tudományegyetemre látogatott el.